

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2260/2021
24.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је пуномоћник Ненад Трифковић, адвокат из ..., против тужених Општине Богатић, коју заступа Општинско правобранилаштво у Богатићу и ЈКП „Богатић“ са седиштем у Богатићу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2327/20 од 21.01.2021. године, у седници одржаној 24.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2327/20 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П 72/2019 од 29.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као преурањен захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена Општина Богатић да им на име накнаде за експроприсану непокретност к.п. .. ЛН бр. .. КО Богатић исплати 56.000 евра у динарској противвредности, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени ЈКП „Богатић“ да им на име накнаде за експроприсану непокретност к.п. .. ЛН бр. .. КО Богатић исплати 56.000 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да солидарно туженој Општини Богатић на име трошкова поступка исплате 94.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да солидарно туженом ЈКП „Богатић“ на име трошкова поступка плате 40.855,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2327/20 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужилаца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог ЈКП „Богатић“ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побјану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка се ревизијом посебно не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, деда тужилаца, сада пок. ВВ је са СИЗ-ом за управљање, уређење и опремање грађевинског земљишта Општине Богатић 28.03.1980. године закључио уговор о размени земљишта, на коме су потписи оверени од стране суда 28.03.1980. године. Наведеним уговором о размени земљишта деда тужилаца уступио је у друштвену својину део своје к.п. бр. .., градско грађевинско земљиште, у површини од 40а, ближе описано у уговору о размени земљишта (од укупне површине од 51а47м², тада уписане у поседовном листу број .., а сада уписане у листу непокретности број .. КО Богатић) и то за парцелу СИЗ-а у друштвеној својини, површине 87а, у потесу „... поље“, чији број није наведен у уговору, јер је на том подручју тада вршена комасација земљишта. У поступку комасације, током 1986.-1987. године парцела која је додељена и предата деди тужилаца накнадно је добила број .. и површине је 76а 99 м². Парцела број .. сада је уписана у ЛН број .. КО Богатић, као јавна својина Републике Србије, на којој право коришћења има Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, а претходно је била уписана као државна својина, а као корисник је била уписана Општина Богатић. Правни претходник тужилаца, деда тужилаца предао је СИЗ-у део своје парцеле, на којој је одмах након размене изграђен водоторањ, а добијену парцелу користио је све до своје смрти, а након тога отац тужилаца све до 2003. године, када је својом вољом престао да је користи, јер није хтео да учествује у трошковима цепања те парцеле. Од дела к.п. бр. .. на којој је изграђен водоторањ (којом сада управља тужени ЈКП „Богатић“) није формирана посебна парцела. Правноснажном пресудом Основног суда у Шапцу, Судске јединице у Богатићу П 774/17 од 24.10.2018. године утврђено је право својине Општине Богатић на делу к.п. бр. .. у површини од 40 а.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно су одлучили нижестепени судови, када су одбили, као неоснован захтев тужилаца, правилном применом материјалног права.

Чланом 552. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да уговором о размени сваки уговарач се обавезује према свом сауговарачу да преда ствар која се размењује тако да он стекне право располагања, односно право својине, док је ставом 2. истог члана прописано да предмет размене могу бити и преносива права. Чланом 553. истог закона, прописано је да из уговора о размени настају за сваког уговарача обавезе и права које из уговора о продаји настају за продавца.

Када се имају у виду напред цитиране одредбе Закона о облигационим односима, а код утврђеног да је правни претходник тужилаца са СИЗ-ом за управљање, уређење и опремање грађевинског земљишта Општине Богатић закључио уговор о размени земљишта, по основу ког уговора је правни претходник тужилаца извршио своју обавезу и предао део размењене к.п. бр. .. КО Богатић, на ком делу је изграђен водоторањ, а парцелу добијену разменом користио све до своје смрти, а након тога отац тужилаца све до 2003. године, када је својом вољом престао да је користи, то

следи да је уговор о размени земљишта извршен од стране уговорних страна, са којих разлога је, супротно наводима ревизије, правилан закључак нижестепених судова да тужиоци немају право на накнаду за део к.п. бр. .. КО Богатић, јер се у овом случају не ради ни о експропријацији ни такозваној фактичкој експропријацији, с обзиром на закључен и извршен уговор о размени. Без утицаја је то да у уговору о размени земљишта нису наведени ближи подаци парцеле која је додељена правном претходнику тужилаца, јер када се пође од садржине уговора о размени земљишта и да је правном претходнику тужилаца предата парцела која је накнадно, у поступку комасације добила број .., то следи да је обавеза СИЗ-а за управљање, уређење и опремање грађевинског земљишта Општине Богатић била одредива и састојала се у предаји одређене парцеле, која је и предата правном претходнику тужилаца и коју је исти користио.

С обзиром на све наведено, Врховни касациони суд је на основу 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци, при томе није посебно ценио ревизијске наводе којима се оспорава утврђено чињенично стање, с обзиром на то да то није дозвољен ревизијски разлог и наводе ревизије којима се понављају жалбени наводи, јер их је другостепени суд правилно оценио.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић